

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Lenkou Oulíkovou ve věci

žalobkyně: **D. K.**
bytem X
zastoupená advokátkou Mgr. Terezou Bártovou, LL.M.
sídlem Španělská 770/2, 120 00 Praha 2

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne X, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne X, č. j. X, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 3 900 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám její zástupkyně Mgr. Terezy Bártové, LL.M., advokátky.

Odůvodnění:

1. Žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), dodanou dne 24. 7. 2024 do datové schránky soudu se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí žalované ze dne X, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím žalovaná k námitkám žalobkyně změnila své původní rozhodnutí ze dne X, č. j. X (dále jen „původní rozhodnutí“), tak, že v souladu s § 56 odst. 1 písm. e) ve spojení s písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), se žalobkyni od 29. 6. 2023 podle § 31 zákona o důchodovém pojištění přiznává starobní důchod ve výši 17 239 Kč měsíčně s tím, že výplata žalobkyni nenáleží.

Žaloba

2. Žalobkyně namítá, že žalovaná nesprávně zjistila dobu pojištění, čímž nesprávně stanovila výši starobního důchodu. Přestože rozhodnutím o námitkách uznala některé dříve nezapočtené roky, období od 1. 1. 1998 do 31. 12. 2001 zůstalo nezahrnuto, přestože žalobkyně byla zaměstnána u téhož zaměstnavatele. Žalovaná konstatovala, že žalobkyně byla zaměstnána, nicméně kvůli chybějícím dokladům údajně nemohla prokázat, zda je předmětné období dobou pojištění ve smyslu § 8 a § 11 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění. Žalovaná dle žalobkyně rezignovala na zjištění skutkového stavu věci, čímž porušila § 50 odst. 2 a § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).
3. Žalobkyně uvádí, že v námitkách proti prvostupňovému rozhodnutí namítla, že v období od 26. 8. 1985 do 31. 7. 2002 byla nepřetržitě zaměstnankyní Školského úřadu Praha – východ na pozicích učitelky a ředitelky, přičemž tuto skutečnost prokázala mj. pracovní smlouvou ze dne 20. 8. 1985, rozvázáním pracovního poměru ze dne 4. 6. 2002, přehledem výpočtu započítané praxe do 31. 7. 2002, potvrzením Okresního úřadu Praha – východ o zaměstnání ze dne 1. 8. 2002, platovými výměry z let 1993 až 2001, výpočty daně fyzických osob z let 1993 až 2000 a jmenovacími dekrety. Při došetření Okresní správou sociálního zabezpečení Praha – východ (dále jen „OSSZ“) byly rekonstruovány evidenční listy důchodového zabezpečení za období od 26. 8. 1985 do 31. 12. 1995 a evidenční list důchodového pojištění za období od 1. 1. 2002 do 31. 7. 2002. Přestože je z předložených důkazů zřejmé, že žalobkyně byla nepřetržitě zaměstnána u jednoho zaměstnavatele, žalovaná kvůli chybějícím dokladům na straně správních orgánů nezahrnula do doby pojištění období od 1. 1. 1998 do 31. 12. 2001. Žalobkyně přitom žalované při dokazování poskytla součinnost, sama vyhledala příslušné správní orgány a získala potřebné doklady o době pojištění. Díky tomu byly také v došetření vyhotoveny rekonstrukce evidenčních listů z let 1985 až 1995.
4. Žalobkyně zdůrazňuje, že vedení evidenčních listů je povinností zaměstnavatele a žalovaná je povinna je archivovat. Pokud evidenční listy chybí, je povinností žalované provést šetření tak, aby byl zjištěn správný a úplný stav věci a nelze tento nedostatek klást k tíži žalobkyně a v rozporu s předloženými důkazy zkrátit dobu pojištění. K tomu žalobkyně shrnula právní úpravu a judikaturu ohledně prokazování dob pojištění a zdůraznila, že chybějící evidenční listy lze nahradit jinými důkazními prostředky. Žalovaná neodůvodnila, proč nemohlo být sporné období zařazeno do doby pojištění, ani proč neprovedla další šetření, jímž by bylo možné prokázat, zda předmětné období bylo dobou pojištění. Žalovaná nezjistila skutkový stav, ale pouze konstatovala, že ho zjistit nelze.

Vyjádření žalované

5. Žalovaná navrhuje, aby byla žaloba jako nedůvodná zamítnuta. Uvádí, že se v námitkovém řízení zaměřila na námitku žalobkyně, že nebylo jako doba pojištění hodnoceno období od 1985 do 2020, kdy byla zaměstnankyní Školského úřadu Praha – východ na pozici učitelky Zvláštní školy (dále jen „ZVŠ“) v Líbeznicích a ředitelky a učitelky ZVŠ v Klecanech.

6. Na základě doložených podkladů provedla OSSZ řízení podle § 6 odst. 4 písm. u) zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „organizační zákon“). Šetřením bylo zjištěno, že zaměstnavatel byl přihlášen na OSSZ jako velká organizace, proto se mzdové podklady nenachází na OSSZ. Byl proto vyzván Městský úřad Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, Odbor vnitřní správy, k předložení mzdových podkladů, které doložil. Na základě zjištění OSSZ vyhotovila dne 30. 10. 2023 podle § 6 odst. 4 písm. u) organizačního zákona evidenční listy důchodového zabezpečení za dobu od 26. 8. 1985 do 31. 12. 1995 a od 1. 1. 2002 do 31. 7. 2002. Výši vyměřovacích základů za uvedená období se nepodařilo zjistit. Za dobu od 1. 1. 1996 do 31. 12. 2001 se OSSZ nepodařilo prokázat skutečnosti rozhodné pro posouzení, zda jde o dobu pojištění ve smyslu § 8 a § 11 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění.
7. K žalobním námitkám žalovaná uvedla, že pro nárok na starobní důchod byla žalobkyni hodnocena všechna doložená období od 1. 9. 1977 do 28. 6. 2023. Pokud žalobkyně dodatečně prokáže spornou dobu doklady, případně podle § 85 odst. 5 organizačního zákona čestným prohlášením nejméně dvou svědků, bývalých spolupracovníků, může jí být doba dodatečně zhodnocena.

Replika žalobkyně

8. Žalobkyně zdůraznila, že již k žádosti předložila pracovní smlouvu, potvrzení o ukončení zaměstnání a zápočet s 16 odpracovanými lety. Na základě vyjádření žalované nově doložila své čestné prohlášení a svědectví dvou kolegyní vztahující se k době od 1. 1. 1996 do 1. 1. 2002.

Podstatný obsah správního spisu

9. Dne 29. 6. 2023 žalobkyně podala u OSSZ Praha – západ žádost o starobní důchod před dosažením důchodového věku od dne 29. 6. 2023 jako žádost o přiznání bez výplaty. Uvedla, že od 1. 9. 1977 do 30. 6. 1981 studovala na gymnáziu, od 1. 9. 1981 do 30. 6. 1985 na pedagogické fakultě. Od 26. 8. 1985 do 31. 7. 2002 byla zaměstnána na „ONV Praha – východ“. Od 1. 3. 2003 do 29. 8. 2005 byla v evidenci Úřadu práce Praha – východ. Od 3. 10. 2016 doposud pracuje na základní škole. Má dva syny a dvě děti vychovala v pěstounské péči.
10. Současně žalobkyně podala žádost o zvýšení starobního důchodu za dvě vychované vlastní děti (syny narozené 5. 2. 1987 a 15. 4. 1991) a dvě vychované děti v pěstounské péči (sourozence narozené 28. 5. 2001 a 16. 1. 2003). Pěstounství bylo doloženo rozsudkem Okresního soudu v Příbrami ze dne 10. 12. 2007, č. j. 5 Nc 1721/2007-37, který nabyl právní moci dne 30. 1. 2008.
11. Ve správním spisu byl založen žalobkynin vysokoškolský diplom, maturitní vysvědčení, evidenční listy důchodového pojištění žalobkyně za roky 1996 a 1997 (na základě dohody o pracovní činnosti u Městského úřadu Klecany), a dále za roky 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022 a 2023.
12. Dne 16. 10. 2023 žalovaná vydala původní rozhodnutí. Dospěla k závěru, že starobní důchod žalobkyně činí 15 828 Kč měsíčně. V odůvodnění uvedla výpočet výše starobního důchodu a poučení, že jestliže byla žalobkyně zaměstnána i v dobách, které nejsou uvedeny na osobním listě důchodového pojištění, je třeba zaslat příslušné doklady k novému posouzení. Z osobního listu důchodového pojištění, který je přílohou původního rozhodnutí, se

podává, že do doby pojištění nebyly zahrnuty doby od 1. 9. 1985 do 4. 2. 1987, od 5. 2. 1991 do 14. 4. 1991, od 15. 4. 1995 do 31. 12. 1995, od 1. 1. 1998 do 31. 7. 2002. Z obsahu správního spisu vyplývá, že roky 1996 a 1997 byly hodnoceny jako doba pojištění na základě dohody o pracovní činnosti dle evidenčního listu důchodového pojištění vyhotoveného Městským úřadem Klecany.

13. Ve správním spise je založena emailová komunikace žalobkyně s pracovnící OSSZ ze dne 25. 10. 2023, v níž žalobkyně dokládala výpočty daně z příjmů, jmenování ředitelkou a další dokumenty, a žádala, aby byla zohledněna doba souvislého zaměstnání u Školského úřadu Praha – východ.
14. Dne 31. 10. 2023 OSSZ vyhotovila oznámení o výsledku řízení podle § 6 odst. 4 písm. u) organizačního zákona zahájeného dne 11. 9. 2023. V oznámení OSSZ uvedla, že dle žalobkyní uvedených údajů byla žalobkyně od roku 1985 do 31. 7. 2002 výdělečně činná u zaměstnavatele Okresního úřadu Praha – východ. OSSZ prověřila žalobkyní předložené doklady – pracovní smlouvu, dohodu o pracovní činnosti, žádost o přijetí do pracovního poměru, návrh na zvýšení základního platu, rozvázání pracovního poměru, přehled výpočtu započitatelné praxe, výpočet daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků za zdaňovací období 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, potvrzení o zdanitelných příjmech 2002, výpis Všeobecné zdravotní pojišťovny, potvrzení o zaměstnání a potvrzení příjmů. OSSZ zjistila, že zaměstnavatel byl přihlášen jako velká organizace, tudíž se mzdové podklady na OSSZ nenachází. OSSZ vyzvala Městský úřad Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, Odbor vnitřní správy, k předložení mzdových podkladů. Archivem byly doloženy pracovní smlouva a potvrzení o zaměstnání, výpočet daně z příjmů fyzických osob za rok 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, potvrzení o zdanitelných příjmech za rok 2002, přehled výpočtu započitatelné praxe a rozvázání pracovního poměru. OSSZ na základě zjištěných skutečností zpracovala a zaslala žalované dodatečně zhotovené evidenční listy podle § 6 odst. 4 písm. u) organizačního zákona za období od 26. 8. 1985 do 31. 12. 1995 a od 1. 1. 2002 do 31. 7. 2002. Uvedla, že v období od 26. 8. 1985 do 31. 12. 1995 se nepodařilo zjistit výši vyměřovacích základů, v ostatních obdobích se nepodařilo prokázat splnění podmínek § 8 a § 11 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění. V době 1. 1. 1996 do 31. 12. 2001 je nesporné, že výdělečná činnost trvala, nicméně nejsou známy skutečnosti rozhodné pro posouzení, zda jde o dobu pojištění. Doporučila, aby se žalobkyně pokusila prokázat spornou dobu výdělečné činnosti dalšími dostupnými doklady, případně prohlášením alespoň dvou svědků – bývalých spoluzaměstnanců. Oznámení a evidenční list důchodového zabezpečení žalobkyně vyhotovený podle § 6 odst. 4 písm. u) organizačního zákona byly zaslány žalobkyni a žalované.
15. Dne 8. 11. 2023 žalobkyně podala proti původnímu rozhodnutí námítky. Namítla, že procentní výměra neodpovídá počtu odpracovaných let. V osobním listu není zahrnuto mnoho let z období 1985 až 2002, kdy byla souvisle zaměstnankyní Školského úřadu Praha – východ na pozici učitelka ZVŠ v Líbeznících a ředitelka a učitelka ZVŠ v Klecanech, jak dokládala v minulých zprávách. Žádala zohlednění této doby. Poukázala na to, že vedení evidenčního listu důchodového zabezpečení a odvod sociálního pojištění je povinností zaměstnavatele, jímž byl Školský úřad Praha – východ, který tuto povinnost dle žalobkyně plnil.
16. Dne 24. 11. 2023 žalovaná učinila e-mailem dotaz na Archiv hlavního města Prahy, který jí dne 30. 11. 2023 sdělil, že dokumenty o době zaměstnání žalobkyně se v jeho spisovně

nenachází. ZVŠ Líbeznice a ZVŠ Klecany spravoval Školský úřad Praha – východ, archivářka žalovanou odkázala na Městský úřad Brandýs nad Labem – Stará Boleslav.

17. Dne 7. 12. 2023 Městský úřad Brandýs nad Labem – Stará Boleslav sdělil žalované v odpovědi na její dotaz ze dne 30. 11. 2023, že požadované dokumenty již poskytl dne 16. 10. 2023, případně žádá o informaci, které dokumenty chybí.
18. Dne 8. 12. 2023 OSSZ (znovu) zaslala žalované emailem vyhotovené evidenční listy a oznámení o výsledku řízení podle § 6 odst. 4 písm. u) organizačního zákona.
19. Dne 5. 6. 2024 žalovaná vydala napadené rozhodnutí datované dnem 4. 6. 2024, které bylo žalobkyni doručeno dne 13. 6. 2024. K námitkám, v nichž žalobkyně žádala o započtení let 1985 až 2020, kdy byla souvisle zaměstnankyní Školského úřadu Praha – východ na pozici učitelky ZVŠ v Líbeznici a ředitelky a učitelky ZŠ v Klecanech, uvedla, že k namítané době nedohledala žádné doklady, a proto se obrátila na Městský úřad Brandýs nad Labem – Stará Boleslav s žádostí o zaslání evidenčních listů, případně podkladových materiálů. Po obdržení dokladů žalovaná podle § 6 odst. 4 písm. u) organizačního zákona vyhotovila evidenční listy důchodového pojištění za dobu od 26. 8. 1985 do 31. 12. 1995 a od 1. 1. 2002 do 31. 7. 2002. K době od 1. 1. 1996 do 31. 12. 2001 žalovaná konstatovala, že výdělečná činnost žalobkyně trvala, avšak nebyly prokázány skutečnosti rozhodné pro posouzení, zda se jedná o dobu pojištění podle § 8 a § 11 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění. Žalovaná v návaznosti na přiznání doby pojištění od 26. 8. 1985 do 31. 12. 1995 a od 1. 1. 2002 do 31. 7. 2002 přepočítala výši žalobkynina starobního důchodu s dosaženou dobou pojištění 14 009 dnů, tj. 38 roků a 139 dnů, na částku 17 239 Kč měsíčně.
20. Ve správním spisu je založeno množství listin, které se vztahují k zaměstnání žalobkyně, a to žádost žalobkyně o přijetí do pracovního poměru u Odboru školství ONV Praha – východ ze dne 10. 11. 1984 na dobu určitou od 1. 2. 1985 do 30. 6. 1985 na částečný úvazek jakožto studující, dohoda o pracovní činnosti z roku 1985, pracovní smlouva mezi žalobkyní a ONV Praha – východ ze dne 20. 8. 1985, žádost o mateřskou dovolenou ze dne 13. 7. 1987, prohlášení ze dne 20. 5. 1994, že mateřskou dovolenou žalobkyně čerpala od 5. 1. 1987 do 5. 1. 1990 a od 4. 2. 1991 do 30. 6. 1992, sdělení ONV Praha – východ ze dne 1. 8. 1990 o přeložení žalobkyně ze ZVŠ Líbeznice na ZVŠ Klecany dnem 1. 8. 1990, návrh ředitele ZŠ Klecany na přeražení žalobkyně od 1. 9. 2001 k výkonu práce učitelky na ZŠ Klecany, který obsahuje údaj o zaměstnání žalobkyně od 1985 do 2001, změna pracovní smlouvy ze dne 3. 9. 2001 (přeložení na ZŠ Klecany), potvrzení Okresního úřadu Praha – východ, referátu školství, ze dne 4. 6. 2002 o rozvázání pracovního poměru ke dni 31. 7. 2002 na žádost žalobkyně, včetně žádosti, přehled výpočtu započítané praxe do 31. 7. 2002 vystavený Okresním úřadem Praha – východ (s údajem o zaměstnání od 26. 8. 1985 do 31. 8. 2000 „plně“, od 1. 9. 2000 do 31. 7. 2002 „vlastní org.“, včetně rozpisu počtu dnů a let praxe, celkem 6 180 dnů, tj. 16 let a 340 dnů), potvrzení o zaměstnání ze dne 1. 8. 2002 od Okresního úřadu Praha – východ (pracovní poměr od 26. 8. 1985 do 31. 7. 2002, tj. 16 let a 340 dnů).
21. Součástí správního spisu byly též platové výměry, a to ze dne 3. 9. 1985 (a předchozí návrh na plat ze dne 2. 9. 1985), ze dne 8. 10. 1985 (a předcházející návrh na zvýšení základního platu ze dne 27. 9. 1985), ze dne 21. 11. 1985 (rozpis mzdy), ze dne 1. 9. 1987, ze dne 26. 3. 1993, ze dne 28. 6. 1994, ze dne 16. 5. 1996, ze dne 24. 2. 1997, ze dne 19. 2. 1998, ze dne 3. 6. 1998, ze dne 5. 2. 1999, ze dne 12. 10. 1999, ze dne 15. 10. 1999, ze dne 18. 10. 1999, ze dne 13. 2. 2001, ze dne 27. 9. 2001, ze dne 22. 5. 2002 a nečitelná kopie platového výměru č. j. 5411/98. Rovněž jsou ve správním spise založena rozhodnutí o přiznání osobního

příplatku žalobkyni ze dne 13. 10. 1992, ze dne 1. 4. 1993, ze dne 7. 10. 1993, ze dne 31. 3. 1994 (pro dvě různá období), ze dne 31. 8. 1994, ze dne 3. 3. 1995, ze dne 15. 10. 1996, ze dne 6. 11. 1997, ze dne 19. 3. 1998, ze dne 13. 10. 1998, ze dne 7. 12. 1998, ze dne 4. 2. 1999, ze dne 12. 10. 1999 a ze dne 13. 12. 1999, návrh na zařazení žalobkyně do vyšší platové třídy ze dne 18. 3. 1994, neboť má 9 let pedagogické praxe a vykazuje dlouhodobě výbornou pedagogickou práci, a výpočet daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků za zdaňovací období 1994 až 2000 a potvrzení o zdanitelných příjmech za zdaňovací období 2002, několik nečitelných kopií listin a potvrzení o splátkách pojištění od Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR za období od 1. 1. 1992 s údaji o zaměstnání (1. 1. 1993 až 31. 7. 2002 referát školství Okresního úřadu Praha – východ, od 1. 1. 1996 do 31. 12. 1997 město Klecany, od 30. 8. 2005 do 31. 1. 2016 Církevní ZŠ a MŠ Logopedická, od 2. 5. 2007 do 31. 7. 2007 Výzkumný ústav pedagogický, od 1. 1. 2013 Úřad práce ČR, od 1. 9. 2016 Základní škola Praha 3).

22. Územní správa sociálního zabezpečení pro hl. m. Prahu a Středočeský kraj dne 7. 8. 2024 zaslala žalované podklady k došetření doby pojištění od roku 1985 do 31. 7. 2002, na jejichž základě OSSZ vyhotovila rekonstrukci evidenčního listu důchodového zabezpečení (pojištění) a oznámení o výsledku řízení dle § 6 odst. 4 písm. u) organizačního zákona. Ze správního spisu nelze určit, zda žalovaná měla skutečně při vydání napadeného rozhodnutí výše vypočtené podklady k dispozici.

Posouzení věci soudem

23. Soud na základě včas podané a přípustné žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Soud o žalobě rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalobkyně s tím souhlasila a žalovaná na výzvu soudu nesdělila nesouhlas s tímto postupem, tudíž se má za to, že s ním souhlasí (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Nadto byl dán důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí bez jednání podle § 76 odst. 1 s. ř. s.
24. Primárním důkazním prostředkem sloužícím k osvědčení doby pojištění a získaných vyměřovacích základů je evidenční list důchodového pojištění podle § 38 organizačního zákona. Při jeho absenci je třeba aplikovat obecná pravidla pro dokazování platná pro řízení ve věcech důchodového pojištění, která jsou zakotvena v § 84 a § 85 organizačního zákona, a podpůrně správní řád, který se použije na řízení o námitkách ve smyslu § 88 odst. 8 organizačního zákona. Podle § 51 správního řádu lze přitom k provedení důkazů užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2019, č. j. 8 Ads 188/2017-49). Podle § 3 správního řádu je řízení před orgánem rozhodujícím o dávce důchodového pojištění ovládáno zásadou materiální pravdy. Správní orgán je odpovědný za zjištění skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonů s požadavky dle § 2 správního řádu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2014, č. j. 6 Ads 85/2013-33). Ustanovení § 11 a § 12 organizačního zákona umožňuje orgánům sociálního zabezpečení za tím účelem vyžadovat podklady pro rozhodnutí od jiných subjektů. Nelze-li dobu pojištění prokázat jinak, lze k jejímu prokázání podle § 85 odst. 5 organizačního zákona použít čestného prohlášení nejméně 2 svědků a žadatele o důchod. Na rozdíl od vyměřovacího základu lze dobu pojištění prokázat i obecnějšími důkazními prostředky (srovnej rozsudek Nejvyššího

správního soudu ze dne 19. 6. 2013, č. j. 4 Ads 27/2013-20, či ze dne 11. 6. 2014, č. j. 3 Ads 58/2013-26). Žalovaná tedy byla povinna v rámci své rozhodovací činnosti shromáždit dostatečné množství podkladů tak, aby zjistila skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (viz § 3 správního řádu).

25. Před posouzením věci optikou shora uvedené judikatury se soud musel zabývat tím, zda je napadené rozhodnutí přezkoumatelné. Má-li být rozhodnutí přezkoumatelné, musí z něj být patrné, jaký skutkový stav vzal správní orgán za rozhodný, jakými úvahami se řídil při naplňování zásady volného hodnocení důkazů či utváření závěru o skutkovém stavu, jak uvažil o pro věc podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem postupoval při posuzování těchto skutečností, a proč považuje námitky účastníků řízení za nedůvodné. Z odůvodnění musí vyplývat vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů na straně jedné a právními závěry na straně druhé (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003-52, ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004-73, č. 787/2006 Sb. NSS, ze dne ze dne 24. 6. 2010, č. j. 9 As 66/2009-46, či ze dne 26. 2. 2024, č. j. 8 As 277/2021-66). Jako nepřezkoumatelné ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. je třeba dle Nejvyššího správního soudu posoudit rozhodnutí žalované, které v odůvodnění pouze odkáže na podklady okresní správy sociálního zabezpečení a příslušná zákonná ustanovení, aniž uvede jakoukoliv skutkovou a právní úvahu, včetně hodnocení důkazů (viz rozsudek ze dne 28. 8. 2007, č. j. 6 Ads 87/2006-36, č. 1389/2007 Sb. NSS). Výše uvedená kritéria přezkoumatelnosti napadené rozhodnutí nesplňuje.
26. Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť v něm žalovaná nevysvětlila, proč žalobkyni nebylo možné na základě podkladů, které žalobkyně předložila orgánům sociálního zabezpečení (na což poukázala v námitkách) a které se podařilo opatřit od Městského úřadu Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, sporné období uznat jako dobu důchodového pojištění pro výpočet měsíční výměry starobního důchodu. Žalovaná pouze bez dalšího převzala závěr šetření OSSZ provedeného podle § 6 odst. 4 písm. u) organizačního zákona ze dne 31. 10. 2024, které ovšem také neobsahuje žádné bližší odůvodnění, proč žalobkyni nebylo na základě opatřených podkladů uznáno sporné období (doba zaměstnání) jako doba pojištění, zatímco jiná období zaměstnání u téhož zaměstnavatele ano. Není zřejmé, jak byly hodnoceny listiny, které žalobkyně předložila a které se podařilo opatřit, jaká zjištění z nich bylo možné učinit ve vztahu k jednotlivým obdobím a jakými úvahami byla žalovaná vedena při jejich posouzení. Žalovaná měla veškeré ke spornému období doložené dokumenty hodnotit coby důkazní prostředky jednotlivě i ve vzájemných souvislostech a v intencích výše uvedené judikatury učinit závěr, zda lze mít bez důvodných pochybností za prokázané, že žalobkyně byla ve sporném období účastna na důchodovém pojištění. To však žalovaná neučinila. Neuvedla také, zda se nenabízela možnost opatřit další podklady pro rozhodnutí. Napadené rozhodnutí je tedy nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.], přičemž skutkový stav vyžaduje podstatné doplnění [§ 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.].
27. Soudu nepřísluší, aby za této situace jako první hodnotil veškeré důkazní prostředky a činil z nich chybějící skutkové závěry, které měla učinit žalovaná, neboť není jeho úkolem nahrazovat činnost správních orgánů (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 8. 2021, č. j. 10 Afs 352/2019-26, č. 4243/2021 Sb. NSS). V dalším řízení proto bude na žalované, aby přezkoumatelným způsobem vyhodnotila množství dokladů, které se podařilo (případně podaří) opatřit, a to jednotlivě i ve vzájemných souvislostech, a

odůvodnila svou úvahu ohledně (ne)prokázání sporné doby pojištění a případně vyměřovacího základu.

28. Soud neprováděl dokazování přílohami podané žaloby, neboť jsou součástí správního spisu, jehož obsah není předmětem dokazování (srov. rozsudek Nejvyšší správní soud ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS). Co se týče doložených čestných prohlášení v řízení před soudem, soud tyto písemnosti žalované přeposlal spolu s replikou a bude na ní, aby je v dalším řízení zohlednila. Žalovaná ostatně již soud požádala o zaslání dávkového spisu, aby mohla na základě nově doložených čestných prohlášení a dalších podkladů dávkového spisu posoudit, zda je možné chybějící dobu pojištění zohlednit.
29. Soud dodává, že pokud žalovaná v řízení o námitkách po vyhodnocení všech důkazů měla za to, že nejsou dostatečné k prokázání doby pojištění (a nenabízela se možnost opatřit jiné důkazní prostředky, jimiž by bylo možné dobu pojištění prokázat), měla žalobkyni na základě § 4 odst. 2 správního řádu konkrétně poučit, že (a z jakého důvodu) nelze dle žalované na základě opatřených listinných důkazů mít za dostatečně prokazané, že šlo o dobu pojištění, a o možnosti prokázat dobu pojištění podle § 85 odst. 5 organizačního zákona, tedy čestným prohlášením nejméně dvou svědků a žalobkyně. Současně je třeba připomenout, že svědky ve smyslu uvedeného ustanovení nemusí být pouze bývalí spolupracovníci, podstatná je pouze věrohodnost svědka (odst. 19 až 22 rozsudku NSS ze dne 2. 10. 2019, č. j. 10 Ads 137/2019-43, odst. 22 rozsudku zdejšího soudu ze dne 28. 6. 2024, č. j. 49 Ad 6/2024-31). Jelikož tak žalovaná nepostupovala, zatížila řízení vadou, která mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí [§ 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.].

Závěr a náhrada nákladů řízení

30. Soud s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že žaloba je důvodná a napadené rozhodnutí zrušil podle § 76 odst. 1 písm. a), b) a c) s. ř. s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
31. Právním názorem soudu vysloveným v tomto rozsudku je žalovaná v dalším řízení vázána (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
32. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žalobkyni přiznal jejich plnou náhradu, protože měl ve věci úspěch. Žalobkyně byla v řízení zastoupena advokátkou, která není plátkyní DPH. Za tři úkony právní služby (příprava a převzetí zastoupení, sepis žaloby, replika k vyjádření žalované) náleží odměna ve výši 1 000 Kč za úkon, tedy celkem 3 000 Kč [§ 9 odst. 2 ve spojení s § 7 bodem 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)] a náhrada hotových výdajů v paušální výši 300 Kč za úkon, tedy celkem 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu), tj. celkem 3 900 Kč bez DPH. Zástupkyně žalobkyně není plátcem daně z přidané hodnoty. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.), a to k rukám její zástupkyně dle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, užitého na základě § 64 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 30. září 2024

Mgr. Lenka Oulíková, v. r.
samosoudkyně